

med Hensyn til hvilke der kan være Tvivl om Afgjørelsen, ikke ville blive overlade til Afgjørelse af Afdelingscheferne paa Generaldirektørens Vegne, medens saadanne Sager, der ere af underordnet Interesse, eller hvis Afgjørelse hviler paa utvivlsomme tjenstlige Bestemmelser, naar ikke særlige Forhold tale herimod, kunne overlades Afdelingscheferne til Afgjørelse.

Til Besvarelse af Udvalgets Forespørgsel angaaende Jernbaneraadet skal man henvise til den i 2 Exemplarer vedlagte Kgl. Anordning af 29de September 1886 angaaende Oprettelse af et Jernbaneraad (Bilag 11 A.*)), der tilligemed de ligeledes i 2 Exemplarer hosfølgende Forhandlingsprotokoller (Bilag 11 B.) turde indeholde de af Udvalget ustkede Oplysninger om Raadets Sammenfætning, Virksomhed, Anvendelse og Stilling. Ligesom det foreliggende Lovforslags Ophøielse til Lov ikke i og for sig vil paavirke Jernbaneraadet, saaledes er det heller ikke Ministeriets Agt under den nævnte Eventualitet at søge Anordningen af 29de September 1886 ophævet.

Hvad angaar Ministeriets 2det Departements fremtidige Stilling til Jernbanevesenet — hvorved der forudsættes kun at skulle forstaaes Statsbanedriften, ikke tillige Statsbaneanlæg og Sager vedrørende private Jernbaner m. m. — skal man udtale, at Indenrigsministerens Overledelse af og Tilsyn med Driften ligesom hidtil tænkes udøvet gennem nævnte Departement. Den Omstændighed, at den eventuelle Lov vil indskrænke Ministerens Handelfrihed paa det omhandlede Omraade og give nærmere bindende Regler for hans Forhold til Driften, vil utvivlsomt forøge det Departementet paahvilende Arbejde ikke blot i Overgangstiden, men ogsaa senere, i hvilken Henseende særlig skal henvises til Bestemmelsen i Lovforslagets § 17.

a d Post 5. Beregningen over den Mer-Udgift, som den i Lovudkastet foreslaaede Pensionering vilde forvolde Statskassen, forudsat at hele Personalet gik ind derunder, har allerede af den Grund ikke kunnet affattes, at det ikke er Lovforslagets Forudsætning, at hele det nuværende Personale skulde gaa ind under den foreslaaede nye Pensionsordning, idet saavel den overveiede Del af Interessenterne i den sjællandske Pensionskasse maa forudsættes at ville bevare sine Rettigheder efter denne, som i alt Fald en Del af de jydsk-synske Funktionærer muligvis ikke ville gaa ind under de nye Regler; men hertil kommer, at det vanskelig kan ses, hvorledes en saadan Mer-Udgift — hvorved man forstaaer en aarlig Udgift udover de Bidrag, som Driften for Tiden udreder til en Del af Personalets Pensionering — med nogenlunde Sikkerhed lod sig beregne lige overfor de faktiske Forhold. Udgiften til de Pensioner, som blive at udrede, og hvoraf Mer-Udgiften maatte resultere, er nemlig en gennem Aarenes Løb stærkt varierende Størrelse, der i de første Aar af en Pensionsordnings Bestaaen er forholdsvis ringe og først efterhaanden, efter en længere Aar-række, udvikler sig til at blive normal, forsaavidt der ingen Forandringer sker med Hensyn til ekstraordinær Udvidelse eller ekstraordinær Indskrænkning i Henhold til Pensionsordningens Omraade. Men paa disse Forudsætninger kan man ikke ret vel bygge ved en Institution som Statsbanedriften, der vil kunne underkastes navnlig større Udvidelse gennem Antagelse af Personale ved nye Baners Anlæg. Sluttelig ville Udgifterne ved Pensionernes Udredelse, forsaavidt der en Gang i Fremtiden blev Spørgsmaal om at afslutte Pensionsordningen, saaledes at der fra et bestemt Tidspunkt ikke kunde optages flere under denne, selvfølgelig Aar for Aar tiltage i vøgende Grad. Hvad derfor angaar Spørgsmaalet om en aarlig Merudgift, da tør det vistnok formenes, at der vil hengaa Aar, inden der bliver Spørgsmaal om nogen saadan Udgift for Driften i Anledning af Pensionsudredelser; thi foreløbig vil der jo kun — eftersom der for dem, der ansættes efter Lovens Skrafftræden, skal hengaa 10 Aars Tjeneste, inden de overhovedet kunne faae Pension — blive Spørgsmaal om at udrede Pension dels til de Interessenter af den sjællandske Pensionskasse, som alt ere paa Pension, samt disses Enter, dels til de Interessenter af samme Kasse, som afgaa med Pension eller dø og efterlade Enter, dels til de af de tidligere jydsk-synske Funktionærer, som ved Indbetaling (paa de i Lovforslaget angivne Betingelser) af deres opsparede Kapital hjøbe Ret til at erholde Pension for sig og Enke, og dels til de af det ældre Personale (§ 10 IV), som paa Grund af Omstændighederne tillægges Understøttelse for sig og Enter. Nu lader det sig vel umuligt sige, i hvilket Omfang

*) Se nedenfor Spalte 3019.